

gaa en lille Smule mere ind paa. Det er Visitationsspørgsmaalet paa Orlogsværftet. Den ærede Ordfører for Mindretallet talte om Spionsystem, nedværdigende Behandling — den Slags Ytringer afviser jeg. Visitationen ved Udgangen fra Orlogsværftet har til Formaal at forhindre Tyverier af dets Materiel og lignende. Dens Opriindelse gaar meget langt tilbage i Tiden, og vi have lang Erfaring for, at Visitationen har opfyldt sin Hensigt. Tyverierne paa Værftet ere altid tiltagne, naar Visitationen enten er bleven opgivet eller er bleven slappet. Den har kun sjældent givet Anledning til Misfornøjelse, men foruden at værne om Statens Ejendomsret har den vist sig at værne om Mandskabet, og den er i dettes velforstaaede Interesse. Der er nemlig paa en Institution som Orlogsværftet saa uhyre megen Anledning til at rapse. Foruden den nævnte Visitation foretages der en Visitation ved Indgangen, og denne foretages for at sikre sig imod, at Arbejderne medtage paa Værftet flere spirituøse Drikke, end det er tilladt. Det er tilladt en Mand at tage $\frac{1}{2}$ Pægl Brændevin og en halv Bajer med, eller, hvis han foretrækker det, 1 Pægl Brændevin eller 2 halve Bajere, Grunden til, at de ikke maa tage mere med, er den, at man vil forhindre, at Folkene drikke mere under Arbejdet end højst nødvendigt, og ved De, hvad vi opnaa? Vi opnaa, at naar en Mand gaar fra Orlogsværftet, har han omtrent hele sin Dagløn i Behold, thi han kan hverken faa Bajerskøl eller Brændevin paa Orlogsværftet, og det er i Mandens og Familiens Interesse. Derfor gøre vi det og ikke for at behandle dem nedværdigende. Visitationen foregaar i begge Tilfælde paa samme Maade ved Værftspolitiet, idet der findes Betjente ved hver Indgang, og naar de altsaa synes, at en eller anden har noget mistænkeligt ved sig, vinke de til den vedkommende, han kommer ind i et Lokale, og der bliver han altsaa visiteret, og det hele gaar for sig paa en meget hensynsfuld og meget lidet opsigtvækkende Maade.

Denne Visitation er, som jeg nævned, foregaaet i umindelig Tid, men den fik først rigtig fast Form i en kongelig Anordning af, ja det er saa langt tilbage som 14de December 1813. Ifølge den blev først Mandskabet visiteret paa Arbejdsstedet af Underofficerer, og saa gik de til Indgangen, og der bleve de visiterede igen af Politiet i Inspektionsofficerernes Overværelse, for at man kunde sikre sig, at hele den Historie var gaaet ordentligt til. Dette

Forhold bestod, maaske snarere i skærpet Form, lige til 1869. Saa afskaffede Marineminister Raasløff det, men det viste sig, at lige saa snart det var afskaffet, tiltog Tyverierne. Det fremgaa ligefrem af Retsforhørene, og det kom ogsaa dertil, at da nogen Tid var gaaet, skrev den kombinerede Ret — altsaa vor Retsinstitution under Marinen — at den paa det bestemteste maatte anbefale, at Visitationen blev indført igen. Det var i Mandskabets velforstaaede Interesse. Der var Folk, som vare bleven tiltalte for Tyveri, og som under Forhørene sagde: I maa gøre det, thi i det Øjeblik, vi vide, at vi blive visiterede, er der maaske mange, der blive reddede, saa tage de dem i Agt og søge at undgaa denne Fristelse. Visitationen blev saa skærpet, men det skete paa en ret hensynsløs Maade; der opstod Misfornøjelse, der var Vrøvl ved Indgangen og Udgangen, der var Møder i Rømersgade, forfærdeligt Halløj, og derfor bestemte man sig til at optage det paa en mere blød Maade, og det bliver nu udført paa den Maade, jeg har tilladt mig at forklare for de Herrer. Det gaar, som sagt, ganske hensynsfuldt og delikat til, og der er ingen, der siger et Ord mod hele den Historie, jeg forsikrer Dem, der er ingen. Og saa skal jeg til Slutning blot gøre Dem opmærksom paa en Ting, netop fordi Visitationen vedrører en Statsanstalt. For det første ere vore militære Love, og de ere jo meget strengere for Rapserier af — som det kaldes — „Kongens Gods“, end om Folkene toge andre Ting uden for Værftet, og saa er der det mærkelige og virkelig betydningsfulde Moment, at den menneskelige Natur synes at være mindre streng i sin Retsbevidsthed lige over for de offentlige Ejendele end over for privat Ejendom. Det er sikkert, og det er derfor heldigt, at man netop paa et Sted som Orlogsværftet er i Stand til at værne om den Slags Ting, og det gør man ved Gennemførelsen af en fornuftig Visitation. Jeg vil sige de Herrer, at det er et Spørgsmaal, jeg har tænkt meget over, og jeg har forhandlet med Værftschefen, Generalauditøren og forskellige andre om det; de sige alle: Bliv ved med Visitationen, den er ubetinget i Arbejdernes egen Interesse, og derfor bliver jeg ved med den.

Jeg skal derefter henvende nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Mindretallet. Han var saa elskværdig at bemærke, at den Dygtighed, vore Søofficerer besidde med Hensyn til at sejle, er vist ikke stor. Jeg synes, det er en lidt